

Index Rerum omnium,

Pontifex.
 Pontifex non valet in jure divino dispensare, nec in usurarum exercitio. p. 14 n. 110
 Potest commutare pias defunctorum dispositiones. p. 64. n. 21
 Pontifex, licet non sit dominus beneficiorum, plenam de illis disponendi obtinet potestatem. p. 131. n. 9
 Pontifex ad libitum quomodolibet confert Ecclesiastica Beneficia. p. 132. n. 10
 Pontifex validè, etsi non licitè, aufert absque causa Beneficium, & illud alii confert. ibid. num. 9
 Pontifex Summus an ut persona privata in hæresim labi possit. p. 239. n. 2. & seqq. Nullus hucusque lapsus est. p. 240. & seq. n. 4. & 10
 Pontifex est regula Fidei infallibilis quando ex Cathedra docet. p. 239. n. 3
 Pontifex ex errore potest adversus Fidem sentire. ibid.
 Pontifex si hæresis reus fiat an privetur sua dignitate. p. 240. n. 7
 Pontifices, quibus falsò crimen hæresis imputatur, recensentur, & qui Authores eos à calumnia vindicant, enumerantur. p. 241. num. 11. & seq.
 Pontifex ex Cathedra docens errare non potest. p. 243. n. 42
 Pontifex si quid de Fide credendum proponat, Concilii approbatione non eget. p. 284. & seq. num. 51
 Pontificis decreto standum est circa Fidei dogmata, etsi communis Sanctorum Patrum sententia contradicat. ibid.
 Pontificem ut caput Ecclesiæ errare posse circa Fidem, si quis asseveret, inter hæreticos numerabitur. p. 285. n. 53
 Pontifex indistinctè potest omnem legem Ecclesiasticam abrogare. ibid. n. 54
 An possit errorem aliquem incurrere in suis epistolis decretalibus. ibid. n. 57
 Errare nequit in Sanctorum Canonizatione. p. 287. n. 70
 Pontifex quid possit immutare circa festorum observationem. p. 319. n. 23
 Pontifex nequit dispensare in lege naturali, vel Evangelica. p. 320. n. 24

Possessio, & Possessor.
 Possessio an statuto, vel consuetudine absque apprehensionis actu transferri possit? p. 57. n. 48
 Possessio quæ legis ministerio ex lege regia in majoratus successorem transfertur, an sit vera, vel ficta? ibid. n. 49
 Possessio ejusdem qualitatis, ac fuit in ultimo possessore, acquiritur successoribus ex lege 45. Tauri. ibid.
 Si Possessio ex statuto transferatur in hæredem, an intelligi debeat de bonis etiam à tertio ante aditam hæreditatem occupatis, remissivè. p. 57. num. 52
 Possessio feudi an per investituram acquiratur, remissivè. p. 134. n. 29
 Possessionem ingrediens propria autoritate, non incurrit poenam legis finalis, C. unde vi, si incontinenti rem ad se pertinere ostenderit. ibid. num. 30
 Possessio num per investituram acquiratur? p. 135. & seq. n. 42
 Possessio vera per actus fictos jure præscriptos queritur. p. 136. n. 45

Possessio mercium acquiratur per traditionem clavium tabernæ, qua illæ continentur. ibid. num. 46
 Vtrum necesse sit, quod in conspectu tabernæ claves tradantur? ibid. n. 47
 Possessio tradi potest per solam rei inspectionem. p. 136. n. 48
 Etiam per instrumenti traditionem, & utrum tradi debeat antiquum, quod est titulus alienantis, vel recens præsentis alienationis? p. 137. n. 49. Quid de jure nostro Regio. ibid. n. 50
 Ut Possessio, instrumento tradito transferatur, opus non est rei præsentia. ibid. n. 51
 Possessio tradi potest absente re, quoties ad illam non est tutus accessus. p. 137. n. 52

Potestas.
 Potestas non dicitur, quæ injusta est. pag. 66. num. 42

Potus.
 Potus jejunium violatur. p. 352. n. 21

Præceptum.
 Præceptum de sanctificandis festis an sit affirmativum. p. 318. n. 13. Est partim ceremoniale, & partim morale. ibid. n. 14
 Præcepta moralia legis veteris ad jus naturæ spectant, sicut omnia Decalogo contenta. ibid. num. 15
 Præcepto tertio Decalogi quid jubeatur. p. 328. num. 68
 Præceptum de audiendo Sacto qualiter adimpleatur. p. 327. n. 77

Præfectus vigilum.
 De Præfecti vigilum munere, dignitate, ac institutione. p. 200. & seq. n. 1. & 2

Pregnans.
 In Pregnantem utrum criminale judicium possit exerceri. p. 204. n. 19
 Pregnantium favor ne possint puniri corporaliter aut torqueri, procedit licet foetus nondum sit animatus. ibid. n. 20
 Pregnans gaudet his prærogativis, etsi dolose, ruperque concipiat, ut poenam differat. p. 204. num. 21
 Pregnans mulier esse quomodo probetur, ut supplicium suspendatur. ibid. n. 22

Premium.
 Premium commensuratur tribulationibus. p. 214. num. 14

Prærogativa.
 Prærogativa tribus quid sit. p. 173. n. 22

Prætor.
 Prætor hæredem facere non valebat. p. 356. n. 22

Precaria, & Precarium.
 Precaria, & precaria quid significant in Jure Pontificio. p. 125. n. 1
 Precarium unde dictum, & in quo à donatione, ac commodato differat. ibid. n. 2
 Precarium an sit contractus, & quæ actio competat ex illo. ibid. n. 3
 Precarii definitio. ibid. n. 4
 De Precarii natura est, ut ad libitum concedentis possit revocari, nec pactum aut consuetudo in contrarium subsistet. ibid. n. 4. & 5. Si adjiciatur pactum impediens revocationem, precarium in alium transibit contractum. p. 125. n. 6
 Ne Precarium possit statim revocari, sed brevi intervallo dierum elapso, consuetudine introduci potest. ibid. n. 7
 Precarium ad tempus certum concedi potest. ibid. num. 8

Precarium

& Verborum.

Precarium morte concedentis non expirat, nisi aliud convenerit. p. 125. & seq. n. 9
 Censebitur revocatum, si capitalis inimicitia inter concedentem, & precantem superveniat. p. 126. n. 10
 Precarium expressim concessum ad beneplacitum concedentis, ejus morte finitur. p. 127. n. 22
 Precarium cessat, defuncto illo qui rogavit. ibid. num. 23
 De æquitate res concessa precario statim repeti nequit, sed modicum tempus judicis arbitrio intercedere debet, nisi ex ea dilatione dominus sentiat incommodum. p. 128. n. 25
 Nec post multum temporis subitò precarium revocare licet cum gravi possessoris detrimento, nisi simile ex dilatione immincat domino. ibid.
 Inter Precarium, & commodatum est similitudo. pag. 128. n. 25. Quomodo distinguantur. ibid. n. 26. & seq.
 Precario rem habens, naturaliter possidet. ibid. num. 29
 Precario possidens de dolo, ac lata culpa solum tenetur. ibid. 30

Pretium.
 Pretium pro assecuratione in nautico scenore licitè percipitur, quanquam assecurator operam nullam adhibeat. p. 23. n. 4
 Vide Custodia, Pignus.
 Pretium pignoris, quod ex pacto creditor retinet ob pecuniam non solutam, juxta quod tempus computetur. p. 26. n. 88. & seq.
 Pretii modicitas ad arguendum contractum de usura, ubi est pactum retrovendendi ad favorem emptoris, considerari debet habita ratione ad augmentum pretii ob gravamen venditoris. p. 89. num. 17
 Pretium rei quantum minuatur ob pactum retrovendendi. p. 93. n. 1
 Pretium legitimum quale sit, quod in indivisibili consistit. p. 118. n. 10. Quod declaratur. ibid. num. 11

Primatus.
 Primatus Ecclesiæ Catholice fuit, & est penes B. Petrum ejusque successores Romanos Pontifices ex concessione Christi. p. 264. n. 156
 Quando fuerit B. Petro collatus. ibid. n. 157
 Primatus universalis Ecclesiæ esse in Romana negantes ut hæretici damnantur. p. 266. n. 163
 Primatus Ecclesiæ Romanæ probatur ex Conciliis. p. 265. n. 161. & p. 266. n. 166
 De verbo Primatus, & Primates. p. 266. n. 163. & seqq.

Princeps.
 Princeps non valet usum scenerandi Hebræis in sua ditio concedere. p. 14. n. 113
 Princeps laicus potest declarare, an talis contractus sit usurarius. p. 29. n. 3
 Princeps potest stabilire poenas contra hæreticos, usurarios, & alios delinquentes, quanquam crimen merè sit Ecclesiasticum. ibid. 9
 Princeps supremus, & non Episcopus, aut alius inferior potest statuere, quod crimen probetur per testes singulares. p. 32. n. 32
 Principis sæcularis constitutio non subsistet, qua præcipiat, ut testamentum manifesti usurarii valeat, non servata forma capituli *Quoniam, de usur. in 6.* p. 37. n. 78
 De Principis potestate ad derogandum majorarium substitutionibus, & claufulis, qui egerint. p. 62. n. 1

D. de Faria Nova. Addit. ad Covar.

Princeps absque causa utrum valeat derogare privilegiorum conditionibus, quæ sua facultate sunt constituta? ibid. n. 1 & 2
 Negativa sententia probatur. ibid. n. 4. & p. 66. num. 48
 Quid possit Princeps circa defunctorum dispositiones infringendas, remissivè. p. 62. n. 5
 Princeps pro libitò nequit subditis adimere, quæ illis de jure civili competunt. ibid. n. 6
 Princeps non potest dispensare, ut scemina succedat in feudo adversus pacta in feudi concessione expressa, exclusivè vocatis ad successionem. p. 63. n. 11. Similiter nec spurium legitimare. ibid. n. 12
 Principi non licet ultimas decedentium voluntates, nisi ex causa, subvertere. ibid. n. 16. An ipsas valeat interpretari remissivè. ibid.
 Princeps non habet potestatem ad auferendum subditis dominium absque publica necessitate, aut utilitate. p. 63. & seq. n. 17. 18
 Nec potest privare subditos jure ad rem, vel possessione. p. 64. n. 19
 Princeps valet commutare voluntates testantium, si quid in opus publicum sit relictum. ibid. num. 21
 Est penes Principem potestas ad removendum juris obicem, ut succedat illegitimus cum præjudicio cognatorum, sed non ubi defuncti voluntas refragatur. ibid. n. 25
 Princeps an possit sine causa justa auferre vassallis jus in spe nondum quæsitum? p. 65. & seq. n. 36. & 46
 Princeps decernere nihil valet adversus contractus, ac ultimas dispositiones subditorum, nisi ex causa, cum alicujus detrimento. p. 65. & seq. n. 38. & 40
 Princeps tenetur servare contractus à se, vel antecessoribus cum subditis initos. p. 65. n. 38
 Princeps nequit ultimas dispositiones ad jus commune reducere, & quare. p. 66. n. 39
 Princeps subjicitur juri naturæ, cui derogare non valet. ibid.
 In Principe non est potestas, quæ vulgò absoluta vocatur. p. 66. n. 41
 Princeps quando possit dici, quod utitur absoluta potestate. ibid. n. 43
 Princeps peccat, si contra leges proprias sine causa operetur. ibid.
 Principi num liceat in modicis sine causa nocere vassallis? ibid.
 Princeps nec ex parte valet derogare defuncti dispositionem. ibid. n. 45
 Princeps jure concedit facultates ad alienanda majoratum bona ex causa legitima, licet id fundator prohibuisset. Quod declaratur. p. 66. & seq. n. 48
 Principi quanvis liceret, ejus non deceret Majestatem revocare abque causa quæ subditis concessit. p. 69. n. 72
 Princeps ex rationabili causa potest concessa revocare, aut moderamen illis adhibere. ibid. num. 73
 Princeps an possit condere legem, qua veteretur, ne in futurum contra ipsam aliqua introducatur consuetudo? p. 108. n. 24
 Princeps, publicè causà cessante, subditos nequit ad contrahendum compellere. p. 116. n. 1.
 Potest cogere ad vendendas ædes, aliavè ædificia pro constructione, aut ampliatione Ecclesiæ, vel monasterii. p. 123. n. 54

E E c Principi

Index Rerum omnium,

Principi nefas est subditos cogere, ut bona propria vendant, etiam iusto pretio soluto. *ibid.* n. 55
 Princeps si aliquid concesserit ad beneplacitum suum, ejus obitu extinguitur. Limitatur favore ordinariæ jurisdictionis. *p. 126. n. 11*
 Si gratia concedatur ad beneplacitum Sedis Apostolicæ, vel dignitatis morte concedentis non cessat. *ibid.* n. 12
 Fallit in Dominis inferioribus vassallorum. *ibid.*
 Quid si concessio fieret ad beneplacitum Pontificis, aut Regis. *ibid.* n. 23
 Quid ubi beneplacitum simul refertur ad dignitatem, & personam, proprio nomine expresso. *p. 126. n. 14*
 A Principis voluntate quæ pendent inter impossibilia computantur, nisi facile concedi soleant. *p. 150. n. 17*
 Princeps verbum quid significet. *p. 173. n. 23*
 Principibus obsequendum non est adversus Divina præcepta. *p. 229. n. 1*
 Principum mandatis parere debent subditi, etsi de illorum justitia eisdem non constet. *p. 236. num. 35*
 Principibus Christianis an liceat vocare Infideles in auxilium contra hostes. *ibid.* n. 36. & seq.
Principia.
 Principis interesse apud Consultum in l. Officium, §. ut ff. de re milit. quid sit. *p. 366. & seq. n. 7*
 Quid verbum Principia generaliter significet. *p. 367. n. 8. & seq.*
 Quid sibi voluerit Terentius, dum ait, Post principia esse. *ibid.* n. 11
Privilegiatus, & Privilegium.
 Privilegiatus contra pariter privilegiatum non utitur suo privilegio. *p. 141. n. 17*
 Privilegium à Principe concessum an possit sine causa revocari? *p. 62. n. 3*
 Debet strictè interpretari in tertii præjudicium, & quando secus. *p. 63. n. 14*
 Privilegium conforme jurî communi contra statutum, vel consuetudinem recipit latam interpretationem. *p. 160. n. 43*
 Privilegium strictè est interpretandum. *pag. 350. n. 26. & seqq.*
Probatio.
 Probationes imperfectæ junguntur ad plenè probandum in civilibus; non ita in criminibus, nisi civiliter agatur. *p. 18. n. 10. & seqq.*
Procurator.
 Procurator, qui propriis nummis fundum emit domino, non juvabitur lege Curabit, C. de action. empt. sed fructus integrè tradere debet. *p. 49. n. 81*
 Si damnum senserit ex fundi emptione procurator id ex fructibus recuperabit, etsi mora domini non intercesserit. *ibid.* n. 82
 Procuratoris officio publicè utens cogi potest ut pro quovis, soluta mercede, litiget. *p. 117. n. 5*
Proprator.
 Propratores, Hispanè Tenientes, ordinaria funguntur jurisdictione. *p. 157. n. 13. & seq.*
Propter.
 Propter quod unumquodque tale, & illud magis. *p. 183. n. 80*
B. Prosper.
 B. Prosperi vita & scripta. *p. 283. n. 37*
Ptolemæus Rex.
 Ptolemæus Philadelphus Ægypti Rex de Atheniensî Republica benemeritus admodum. *p. 175. num. 33*

Pupillus.
 Pupillo quando competat privilegium, ut illius pecuniâ emptum ab alio eidem queratur, remissivè. *p. 34. n. 54. & seq.*
Purgatio.
 Purgatio una canonica, & altera vulgaris. *p. 361. n. 1. Quid sit in genere. ibid.*
 Purgatio vulgaris frequens apud diversas gentes. *ibid.* n. 2
 Definitur. *p. 361. n. 3*
 De Purgatione per duellum & aquam. *ibid. & seq. n. 4. & 5*
 Purgationis vulgaris exempla notabilia. *p. 362. n. 6. & 7. & p. 364. n. 16*
 Purgationis vulgaris plures modi. *p. 362. n. 3*
 Purgatio vulgaris errore licita putabatur. *ibid. & seq. n. 9*
 Purgatio probationem sæpe fallacem efficit. *ibid.*
 Purgatio vulgaris jure canonico est interdicta, & quam ob causam. *p. 363. n. 10*
 Purgatio vulgaris est prohibita, quia mala, non est autem mala, quia prohibita. *ibid.*
 Purgatio vulgaris ex aliquibus argumentis licita apparet, sed eis satisficit. *ibid.* n. 11. & seq.
 Purgatione vulgari uti nec per publicam auctoritatem licet. *p. 364. n. 15*

Q

Quantitas.
 Quantitate derelicta ad alimenta si aliquid superfit, id legatarius retinet, nec cedit hæredi. *p. 64. n. 22*
Quinquennialia.
 Quinquennialia Constantinus celebravit. *pag. 272. n. 16. Unde originem sumpserint. ibid. n. 17*
Quod.
 Quod favore alicujus est introductum, contra ipsum retorqueri non debet. *p. 25. num. 81. & p. 87. n. 3*
 Quod ab animo & voluntate pendet alicujus, per ipsius assertionem, atque jusjurandum probatur. *p. 129. n. 36*
 Quod pendet à Principis voluntate, impossibile reputatur, nisi facile soleat impetrari. *p. 150. num. 17*
 Quod per nos non possumus, aliquando per alios assequimur. *p. 350. n. 24*
 Quod nemini nocet, & alicui prodest, facile concedendum est. *p. 356. n. 66*

R

Ratihabitio.
 Ratihabitio retrotrahitur, & mandato comparatur. *p. 133. n. 19*
 Ratihabitio ut valeat, fieri debet intra tempus, quod est præfinitum ad actum ratificatum. *ibid. num. 20*
 Ratihabitio tandiu fieri potest, quandiu actus ratificatus fieri permittitur. *ibid.*
Regnum.
 In Regno Hispaniæ major natus succedit, nulla admitta inter fratres divisione. *p. 52. n. 9*
 De Regno ad majoratum, & è contra sumitur argumentum. *p. 55. n. 34. & 35*
 In Regni successorem dominium ac possessio bonorum Coronæ transfertur ipso jure, & datur remedium tenentæ, sicut in majoratibus privatis. *ibid.* n. 35

Regularis.

Regularis potest constitui procurator ad acceptandum,

& Verborum.

ptandum, ac resignandum Ecclesiasticum beneficium. *p. 133. n. 18*
Relegatus.
 Relegatus ad beneplacitum relegantis, hoc mortuo, aut remoto à munere, cessat exilium: secus si quis relegetur, donec relegans revocet, vel jubeat aliud. *p. 127. n. 16*
Religio.
 Religionis, ac pietatis favore plura adversus juris regulas constituta sunt. *p. 64. n. 24*
 Pro Religione, & pia causa in dubiis respondendum est. *p. 102. n. 16*
 Pro Religione summa ratio facit. *p. 22. n. 42*
Renunciatio.
 Renunciatio legum, quæ prohibent pactum legis commissoriæ in pignoribus, nullius est momenti. *p. 27. n. 92*
Representatio.
 Representatio in Hispaniarum primogeniis semper observatur, nisi expressè prohibeatur. *p. 58. n. 58*
Res.
 Res tanti æstimatur, quanti communiter vendi potest. *p. 90. n. 39*
 Re aliena utens bona fide ex præsumpta domini voluntate, etsi fallatur, furtum non committit. *p. 129. n. 35*
 In dubio non præsumitur bona fides in utente absque consensu domini. *ibid. n. 36*
 In Re sua quilibet est moderator, & arbiter. *p. 153. n. 40*
 Res aliena si legata sit, hæres tenetur eam emere, & legatario tradere. *p. 187. n. 108*
 In Re communi prohibentis potiora sunt jura. *p. 211. n. 41. Sed limitatur hoc. ibid.*
Residentia.
 Inter Residentiam, & interessentiam discrimen, remissivè. *p. 107. n. 11*
 De Residentia obtinentium præbendas, ac dignitates, remissivè. *p. 114. n. 72*
 De Residentia Parochorum, ac cæterorum, quibus incumbit animarum cura, remissivè. *ibid. n. 73*
 Residentia Parochorum de jure divino desideratur. *p. 114. n. 74*
 Vtrum consuetudo sustineretur, quod Parochus non residens fructus percipiat, si per alium idoneè maneri suo satisfaciatur. *ibid. n. 75. & seqq.*
 Ut Resideat Parochus in propria Ecclesia, quantum expedit. *p. 114. n. 77*
 A Residentia quanto tempore, ac quibus de causis Parochi possint excusari. *ibid. n. 78*
 Circa Residentiam Parochorum nullus Princeps laicus valet jus divinum interpretari. *p. 115. n. 79*
Respublica.
 Reipublicæ interest, ne delicta maneant impunita. *p. 29. n. 4*
Retractus, & Retrahere.
 De Retractu qui latè egerint, recensentur. *p. 95. n. 1*
 Ad Retractum lege regia novendium datur à die perfectæ venditionis, nec minori adversus lapsum termini restitutione conceditur. *ibid. n. 2*
 In conditionali venditione novendium numeratur ab existentia conditionis. *ibid. n. 4. Ampliatur. p. 96. n. 5*
 Retrahere an possit conditionaliter consanguineus, pendente conditione. *ibid. n. 6. & seqq.*
 Quando terminus ad retrahendum incipiat currere, si venditionis fiat instrumentum. *p. 96. n. 11*
 In Retractu an novendium sit numerandum à die contractus, vel traditionis. *ibid. & seq. n. 11*
 D. de Faria Nova Addit. ad Covar.

Retractus tempus non labitur contra ignorantès, ubi clam venditio celebratur, ne in notitiam consanguineorum perveniat. *p. 97. n. 13*
 Scientia probari debet, quæ non præsumitur. *ibid. & p. 98. n. 25*
 Retractui locus non est in locatione ad longum tempus. *p. 97. n. 14*
 Quid in emphyteusi. *ibid. num. 15*
 jus Retrahendi num competat ubi res datur in censum reservativam perpetuam. *ibid. n. 16. & seqq.*
 Leges concedentes retractum odiosæ censentur. *p. 97. n. 17*
 Retractum jura non permittunt cum detrimento venditoris. *ibid. n. 18*
 Retractus admittitur, ubi simul pecunia solvitur, & census reservativus constituitur pro re patrimoniali, si pecunia excedat census sortem, aut ei æquivalet. *ibid. n. 19*
 Quoties dubium est, an retractui locus sit, judicis arbitrio definiti debet. *p. 98. n. 21*
 Retrahendi non est jus, si usufructus, aut commoditas ejus vendatur. *ibid. n. 22*
 Retrahere nudam proprietatem venditam usufructuarius non potest. *ibid. n. 21*
 Retrahere potest consanguineus rem venditam, habita fide de pretio, si idoneè caverit. *ibid. n. 23*
 Ad Retractum opus non est, quod præcedat domini translatio, sed contractus perfectio. *ibid. num. 24*
 Consanguineus retrahere valet nudam proprietatem emptam ab usufructuario. *p. 28. n. 26*
 In Retractu quæ personæ præferantur consanguineis ex lege regia. *ibid. & seq. n. 27*
 Ad Retractum currit novendium à tempore perfectæ venditionis, non à quo census ex pretio constitutus redimitur. *p. 99. n. 29*
 Vtrum consanguineus teneatur statim exhibere rei pretium, vel satisfaciatur constituens censum, ut emptor extraneus. *ibid. n. 30. & seqq.*
 Retrahens loco primi emptoris subrogatur, ac eadem persona cum illo censetur. *ibid.*
 In Retractu duplex venditio non contrahitur, ac retrahens subintrat locum ejus, qui emit. *p. 122. num. 41*
 In Retractu primus emptor indemnis servari debet. *ibid. n. 40*
Revelatio.
 De Revelationibus apocryphis. *p. 298. n. 46*
Rex.
 In Regibus Aragoniæ nullus fuit nomine Sacratius. *p. 226. n. 14*
 De Regibus qui ad invitandos milites ad egregia facinora proprias filias eis in uxores sponderunt. *ibid. n. 15*
 Rex Sancius Aragonum an promiserit nuptias neptis ex filio, vel ex fratre aut sorore, in cap. De neptis, 31. q. 2. *p. 227. n. 17*
 In Regibus nulla est potestas ut subditos ad conjugia compellant. *p. 226. n. 16*
 Rex Sancius an neptem jurejurando sponderit in casu dicti capituli De neptis. *p. 227. n. 19*
 Rex simul & parens nequit metum incutere gravem descendenti, ut promissum à se matrimonium ille inear invitus. *ibid. & seq. n. 21*
 Regis Sancii laudes & obitus. *p. 228. n. 23*
 Regum Persarum catalogus & successio. *p. 255. n. 88. & seqq.*
 Regum Persarum vigæ, remissivè. *p. 257. & seq. num. 103*